

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illiustri Regi Cypri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

nus præsumatis. Tu denique, frater Patriarcha, super te ipso &c. Datum Laterani xvi. Kal. Februario, pontificatus nostri anno decimoquinto.

ILLVSTRI REGI CYPRI.

Epiſt. 108.
Vt à Cœritia-
notram oppug-
natione deli-
xerit.

Quantum expediāt ut tibi & carissimo in Christo filio nostro Regi Hierosolymitano illistrī, aliis Principibus & Baronibus in ultramarinis partibus constitutis in Domino cor unum & anima una, ipsa docere te potest circumfrementis barbariae multitudine, & innumerorum etiam Regum ac populorum exempla, qui leguntur illis succubuisse divisi quibus poterant restitisse conjuncti. Licet in hac parte nequaquam exemplis egeas peregrinis, utpote qui manifeste cognoscis quod inter cetera peccata populi Christiani, quibus exigentibus gentes in hereditatem Domini videntes templum Domini, quod non absque dolore recolimus, polluerunt, plurimum nocuit discordia & contentio qua super Principes & magnates ibi consistentes effusa eos fecit in invio aberrare, dum proprias persequentes injurias, injuriarum obliti sunt crucifixi, & per adinventionum suarum malitias divinae majestatis oculos provocantes, illo meruerunt spoliari thesauro in quo solo Apostolus gloriatur, cruce videlicet Domini Iesu Christi. Si enim mandata Domini attendentes in unitatis vinculo persistissent, facta fuisset eorum pax juxta verbum propheticum sicut flumen. Sed dum vir non curat parcere fratri suo, dum unusquisque carnem sui brachij devorat, dum transgredientur leges fœdere dissipato, terram maledictio devoravit, & habitatoribus ipsius peccantibus, homines pauci reliqui sunt in eadem, coram quibus regionem ipsorum devorant alieni; meritòque timendum est ne in iis omnibus nondum si Domini furor aversus, sed adhuc manus divinae ultiōnis extenta, cum populus ad percūtientem se necdum plenē redierit, sed quasi hostis desit, converterit in se manus, ibique Christianus Christianum captivare non dubitet ubi tot Principes aliisque fideles sua pro defensione nominis Christiani corpora tradiderunt, immo eriam ubi ipse Christus pro nobis tradidit semetipsum. Ecce enim tu ipse, qui eō devotius teneris Regi militare celesti quod idem tibi maiorem contulit potestate, dilectum filium nobilem virum O. consanguineum dicti Regis & quosdam alios vassalos ejusdem, qui Saracenis eos armatis ac igne urgentibus, ad

Tom. II.

terram tuam quasi tutum Christiani populi receptaculum confugerunt, carcerali custodiae, sicut accepimus, mancipasti, & spredo nomine Christi, quod invocatum est super eos, ipsos tractari facis adeo inhumanè ut eis nil videatur prodefesse quod effugerint saevitiam barbarorum. Quin immo ipsis ad cumulum doloris accedit, & eorum penas hoc ipsum non modicū exacerbat, quod ibi repererunt supplicium ubi refugium debuerant invenisse. Ad hæc, regnum ipsius, homines suos, qui sibi rebelles existunt, contra eum, ut dicitur, manutendo, perturbas, divinae legi obviare non metuens, qua quisque id alij facere quod ipse sibi nollet fieri prohibetur. Quia igitur per hoc inter te ac ipsum Regem grave posset non sine populi Christiani periculo & jactura scandalum generari, ferentiam tuam monemus, rogamus, & exhortamur in Domino, tibique in remissionem injungimus peccatorum, quatenus dictum O. & alios Regis memorati vassallos, quos licet non generatio carnis, baptismi tamen regeneratione effici tibi fratres, ob reverentiam beati Petri & nostram, immo potius ob ipsius Christi timorem pariter & amorem, à quo nomen tecum accipere meruerunt, liberos abire permittens, ipsius Regis hominibus nullum contra eum impendas auxilium vel favorem, quin immo potenter assistas eidem ad jura sua contra perturbatores in debitos defendenda; ut idem ad tuam per hoc amicitiam provocatus, non odii tecum teneatur contendere, sed obsequiis; ex quibus utique fructus temporales provenire poterunt & aeterni. Taliter autem apostolicum audire cures & exaudire mandatum ut te tamquam obedientię filium caritatis brachiis fortius amplexantes, preces tuas, si quas aliquando nobis duxeris porrigendas, admittere meritò teneamur. Datum Laterani vii. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

*MAGISTRO ET FRATRIBVS
militie Templi.*

Quantum expediāt ut vobis & carissimo in Christo filio nostro Regi Hierosolymitano illustri aliisque Principibus &c. usque alieni. Ne igitur vobis in vos ipsis divis̄ terra eadem, quod absit, amplius desoletur, universitatē vestram monemus, rogamus, & exhortamur in Domino, & per apostolica scripta precipiendo mandamus quatenus Regi prædicto contra quoslibet regni sui perturbatores

V V u ij

Epiſt. 109.
De eadem 1c.